

той, заедно съ единъ свой другаръ, по особенъ начинъ, се пренесли въ Берлинъ, дето двамата сами тръбвало да воюватъ съ цѣлия свѣтъ. Тѣ се намѣрили въ чудо, като видѣли, че насреща имъ започнали да излизатъ грамадни войски. Изведнъжъ той чуль нѣкакъвъ вѫтрешенъ гласъ, който тихо му шепнѣлъ: Разтворете широко ржетѣ си и духнете! По този начинъ неприятелските войски ще заспятъ, и вие ще ги превземете. Тѣ постѫпили споредъ съвета на този вѫтрешенъ гласъ: започнали да разтварятъ ржетѣ си и да духатъ. Войските, които излизали насреща имъ, една по една, заспивали, а тѣ ги превзимали. Питамъ: случава ли се такова нѣщо въ действителния животъ? И въ будния животъ на човѣка се случаватъ подобни нѣща. Този сънъ е символистиченъ. Войските, които излизали срещу двамата приятели, представятъ мѫжнотии тѣ въ живота на човѣка, които се изпрѣчватъ на пѫтъ му и го спъватъ. Какво трѣбва да правите съ тия мѫжнотии? — Да отваряте широко ржетѣ си и да духате срещу тѣхъ. По този начинъ, една следъ друга, тѣ ще изчезнатъ. За да изчезнатъ мѫжнотии тѣ, човѣкъ трѣбва да бѫде въ връзка съ Бога. За нась, Богъ не трѣбва да бѫде само единъ познатъ, но Той трѣбва да представя Великъ Изворъ, къмъ Когото да се приближаваме, но не съ цель самода се разговаряме, или да се учимъ, но да придобиемъ нѣщо свещено. Какво трѣбва да придобиемъ отъ Бога? — Животъ. Затова е казано въ Писанието: „Това е Животъ Вѣченъ, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ Значи, първо трѣбва дасе придобие Вѣчния Животъ, а после знанието и мѫдростта. Тѣ сѫ въпроси на бѫдещето. Че е така, виждаме, човѣкъ първо се ражда, а после идатъ дрехитѣ, съ които ще се облѣче. Първо иде животътъ, а после—дрехитѣ. Здравето е животътъ, а разумността е дрехата, съ която здравиятъ се облича.

„Ядоха и наситиха се“. Всички хора трѣбва да ядатъ и да помнятъ, че сѫ яли. Мислите ли, че ако днесъ дойдатъ всички ония четири хиляди души, които сѫ били нахранени отъ Христа, нѣма да помнятъ това угощение? Тѣ ще помнятъ този денъ, защото той е билъ най-паметенъ за тѣхъ. Кой денъ е най-паметенъ въ живота на младата мома? Най-паметниятъ денъ въ живота на младата мома е онзи, въ който тя за пръвъ пѫтъ е видѣла своя възлюбленъ. Кой денъ е най-паметенъ за майката? За майката най-паметниятъ денъ е онзи, въ който тя за пръвъ пѫтъ е видѣла своето дете. Кой е най-паметенъ денъ за слѣпия?